

2009-05-03

Kära Ameliavänner!

Talade med en glad Amelia i lördags kväll. Hennes tredagars "husmors-semester" blev en underbar upplevelse och gav henne förnyad kraft.

"Det blev precis som jag önskade. Ursula fick komma med för jag måste få dela glädjen med någon. Vi bodde nära havet och såg båtarna komma in med nyfångad fisk. Jag älskar havet och havsbrisen helade mig. När jag kom hem var allt i ordning. Alla hade gjort sitt bästa så att jag skulle se att jag inte behöver bära allt ansvar. Det kändes underbart. Och det gör också allt stöd från Amelias vänner. Varje gång de ringer från Johannesburg och meddelar att de har 10 000 Rand att överföra till vårt konto blir jag lika glad och lättad. Lova att tacka alla dessa underbara människor.

Hälsa särskilt till de trevliga paren (Kerstin & Ove Johansson samt Ulla & Stig Olsson) som kom och hälsade på. De hade med sig gåvor och köpte massor med mat och betalade elkostnaden för en hel månad. Det var en glad överraskning. Besök från Sverige är som om några i familjen kommer och hälsar på. I feel closer to you."

När jag berättade att hennes besökare glatt sig över att barnen var så frimodiga och såg så friska och välmående ut, blev hon mycket glad och stolt. Som jämförelse hade de nämligen ett besök på ett statligt barnhem (d.v.s. en institution) som var mycket välutrustat med fina rymliga lokaler, få barn och många volontärer som kommer några timmar i veckan. Atmosfären var dock inte som på Sakhumzi och barnen var inte så glada och öppna.

Sakhumzi är nog relativt unikt och trots sin storlek ett hem som många andra. Som Kerstin uttryckte det: Sakhumzi med Mama Amelia är ett hem för barn med mycket kärlek och många familjemedlemmar, men ack så många barn på en liten yta. .

Som vanligt är i stora familjer fostrar man varandra, bråkar mindre och lär sig ta hänsyn. Kerstin berättade att när det skulle bli utdelning av klubbor ställde de genast upp sig på led och väntade på sin tur trots att det tog sin tid.

Man har försökt att dela upp den största gruppen med förskolebarn genom att dela av lekrummen med grindar, de stora pojkarna bor i en egen mycket bristfällig bostad, de minsta är för sig osv. Men ändå är det barn överallt.

Spisen har på nytt behövt reparation och Amelia lyckades betala för det. Tyvärr höll det bara en kort tid och sen visade det sig att firman upphört! Ingen hjälp där alltså.

Nu när vintern är i antågande så kan man inte laga mat utomhus längre utan är beroende av en rejäl spis inomhus. Så nu skall Amelia ta reda på vad en ny spis kostar.

Ja, regnandet har börjat och översvämningar blir vanliga. Amelia berättar att husen ibland måste överges och föräldrar lämnar sina barn till grannen för att söka sig något annat. Ibland kommer de inte tillbaka utan barnen hamnar hos Amelia. Just nu hade hon fått några extra munnar att mätta.

Glädjande nog har vi även i år kunnat skicka 10 000 Rand varje månad utan att helt tömma kontot.

En del av Amelias vänner är unga men yngst är nog Molly 1 år nyss hemkommen från Kina med mamma Lisette och pappa Mikael Svensson. De har haft en bjudning på Råda säteri, kaffestugan. Vänner bjöds in för att hälsa Molly välkommen. I stället för en present fick de gäster som ville sätta in en slant till Amelias barnhem. Resultatet blev 3000kr till Sakhumzi. Tack för den gåvan! Gåvan gick till vår fond som nu uppgår till 30 000 kr.

Tack, alla ni som köpte biljetter till Porgy and Bess konserterna. Vi hoppas ni fick en fin upplevelse. Ett stort tack också till Göteborgs Konsertkör för en härlig sångarinsats och för ert kommande bidrag oavsett storlek.

Konserterna gav oss också möjlighet att ha en utställning om Sakhumzi inne i Konserthuset samt att dela ut flygblad. Några intresserade har hört av sig.

Alla ni som har möjlighet glöm inte att ta en titt på vår blog

www.ameliasvanner.blogspot.com som Helena på ett utmärkt sett håller aktuell.

Vi hoppas snart kunna få dit ett nytt bildspel med de senaste bilderna från våra Ameliavänners besök. Bilderna ger en god uppfattning om huset och omgivningen samt inte minst underbara bilder av barnen. Lisette som var där förra året kunde konstatera att en del förbättringar skett i huset. Någon eller några har t.ex. hjälpt till med att måla om väggarna och lagt dit nya mattor. Härligt att det finns fler som bryr sig om våra vänner på Sakhumzi.

Vårt samtal i lördags avslutades med tal om valet i Sydafrika och Amelia sa med eftertryck att självklart hade alla som var över 18 år röstat. Hon har röstat på ANC sedan det bildades. Men hon tillade att hon vet inget om politik utan lämnar det till andra. Hon sköter sin uppgift. Och när jag sa att det gör hon alldeles väldigt bra blev hon mycket glad. Det är underligt hur vi, trots att det är uppenbart, ändå behöver bli bekräftade.

Amelia har en härlig humor och lätt för att se det positiva i allt som sker. Hon har nära till skratt så våra samtal ger mig både glädje och skratt. Hon är också intresserad av oss och frågar alltid om hur vi mår och hur vädret är och om vi skall göra något särskilt. Hon har blivit en god vän trots att vi inte mötts på fem år. Men kanske nästa år.....

Varma hälsningar från styrelsen /Barbro

Amelias vänner pg 4146312-6

www.ameliasvanner.blogspot.com